

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Det foreslås, at den ansvarlige minister skal kunne videregive fortrolige oplysninger vedrørende pengeinstitutter m.v. til Folketingets stående udvalg som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen. De pågældende folketingsmedlemmer, der modtager oplysningerne, vil blive omfattet af tavshedspligten efter den gældende § 50, stk. 1 og 4.

Bestemmelsen svarer i øvrigt til den oprindeligt foreslåede bestemmelse, der blev fremsat ved indførelsen af den nugældende tavshedspligtsbestemmelse ved lov nr. 306 af 16. maj 1990. (L 127, folketingsåret 1989-90, FF 4612, Till. A 3373, FF 5047, Till. B 793, FF 8764 og 9285, Till. C 575).

Til nr. 2

Forslaget indebærer, at det ikke kun er pengeinstitut, der anses som part i sager, hvori Finanstilsynet træffer afgørelser, men at tillige andre, f.eks. kunder i pengeinstituttet, som Finanstilsynets afgørelse retter sig til, er parter i forhold til sagen. Partsstatus betyder, at de gældende forvaltningsretlige regler om partsføring, partsindsigt og klageadgang også finder anvendelse for disse. Dette betyder f.eks., at klagen skal betragtes som part i de tilfælde, hvor Finanstilsynet iværksætter en undersøgelse om, hvorvidt et pengeinstitut har overholdt god pengeinstitutpraksis på baggrund af en konkret klage. Endvidere skal tillige f.eks. kunder, der på grund af en afgørelse fra Finanstilsynet om vurdering af pengeinstitutets engagementer bliver berørt af afgørelsen, også betragtes som part. Det må i de enkelte sager i øvrigt bero på en konkret vurdering af sagen, herunder afgørelsens art, hvem der i den enkelte sag efter den foreslåede bestemmelse skal betragtes som parter, idet det dog bemærkes, at kunder, der efter forvaltningslovens almindelige partsbegreb ikke ville kunne opnå partsstatus, heller ikke efter lovforslagets

bestemmelser vil kunne få det, ligesom det heller ikke er alle, der har en »interesse« i sagen, der vil kunne opnå partsstatus.

Til § 2

Til nr. 1

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til nr. 2

Parter i sager, hvor Finanstilsynet træffer afgørelse efter forsikringslovens bestemmelser, vil f.eks. være, kunder, der efter forsikringslovens § 157 har adgang til at gøre indsigelse mod overdragelse af en forsikringsbestand fra et selskab til et andet selskab. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til § 3

Til nr. 1

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til nr. 2

Parter i sager, hvor Finanstilsynet træffer afgørelse efter realkreditlovens bestemmelser vil f.eks. være kunder, der som følge af en afgørelse fra Finanstilsynet om overbelåning i kraft af realkreditlovens § 47 a må acceptere en omlægning af et realkreditlån, der er ydet i strid med loven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1997. Lovens bestemmelser har dog virkning fra før dette tidspunkt. Det foreslås således, at oplysninger om de finansielle institutter, der er modtaget i Finanstilsynet før 1. juli 1997 kan udleveres til Folketingets stående udvalg. I stk. 3 foreslås det, at også i verserende sager, altså sager, hvor sagsbehandlingen er påbegyndt, men endnu ikke afsluttet, før lovens ikrafttræden, udvides partsbegrebet.